

V-19916/9 (1910)

IX. SPRAWOZDANIE

TOWARZYSTWA „POLSKA SZTUKA
STOSOWANA“ W KRAKOWIE R. 1910.

IX. SPRAWOZDANIE

TOWARZYSTWA „POLSKA SZTUKA
STOSOWANA“ W KRAKOWIE R. 1910.

79058



SPIS RZECZY.

Sprawozdanie ogólne	3
Zamknięcie rachunków	10
Członkowie Towarzystwa	12
Ruch członków	21
Wyciąg ze statutu	21
Wydawnictwa Towarzystwa	21

~~Wylącono z zasobu
dubletów Bibl. Jagiell.~~



v-19916

SPRAWOZDANIE OGÓLNE.

Dziewięć lat istnienia*), to okres czasu dostateczny dla obrachunku, dla odpowiedzi na pytanie, co zdziałało Towarzystwo i jaka jest nadal racya jego bytu.

Zawiązane w czasach, kiedy nikt prawie w Polsce nie zdawał sobie jasno sprawy, czem jest tak zwana sztuka stosowana, jaki jej stosunek do życia, do innych sztuk, do rzemiosła, kiedy panowały o tem najbardziej chaotyczne pojęcia, kiedy rzemieślnikom nie śniło się o ulepszeniu wzorów, kiedy ogół artystów stronił od rzemiosła, a do wyjątków należeli tacy, jak Witkiewicz lub Wyspiański, którzy o sztuce w życiu codziennem myśleli i nad nią pracowali, Towarzystwo nasze znalazło się początkowo w niezwykle trudnych warunkach. Jeżeli hasło: podniesienia rzemiosła pod względem technicznym i artystycznym i nadania mu odrębnego charakteru, przyjęte zostało przez

*) Towarzystwo z końcem roku sprawozdawczego przenieśli swój lokal do domu przy ul. Wiślniej 9, II. p. Kancelarya, jak dawniej, otwarta codzien z wyjątkiem niedziel i świąt od 10—1 i od 4—6. Zbiory od 11—1.

ogół sympatycznie, to jednak w praktyce spotkało się z niezrozumieniem u publiczności, u rzemieślników, a nawet u wielu artystów. Dopiero stopniowo, utrwalając zdobyte doświadczeniem zasady, skupiając ludzi, agitując słowem i pismem, działając wreszcie zapomocą zbiorów, wydawnictw, konkursów i wystaw, grupa kierowników Towarzystwa doszła do dzisiejszego stanowiska, do niezaprzeczonego wpływu na społeczeństwo w rzeczach sztuk i rzemiosł.

Widowym tego znakiem jest wynik pracy coraz liczniejszego szeregu artystów, którzy się w ciągu lat wyrobili, poznając tajniki rzemiosła i oddając mu na usługi talenty i inteligencję. Wymagania estetyki i odrębności, połączone z wymaganiami praktyczności i logiki w traktowaniu poszczególnych przedmiotów i całkowitych wnętrz, coraz większe znajdują uznanie i zrozumienie. Rzeczy, wykonane podług projektów i pod bezpośrednim kierunkiem artystów, odbijają dobrym smakiem i pomysłowością od dotychczasowego szablonu, a strona techniczna świadczy o troskliwym dozorze przy wykonaniu. Niektóre działy sztuki stosowanej, jak dekoracja kościołów, drukarstwo, kilimkarstwo, sztuka witrażu, rozwinęły się tak dalece, że można już mówić o zdobyczach realnych, ogarniających całe gałęzie produkcji.

Że mimo to ruch ten nie zdobył większego rozmachu, szerszego pola, to już nie wina artystów ani kierowników instytucji, ale raczej wynik braku w społeczeństwie naszym ludzi, dość ofiarnych, dość daleko widzących, którzyby chcieli zaangażować większe kapitały, celem stworzenia wzorowego przedsiębiorstwa, nie obliczonego na

doraźne zyski, wzorowych warsztatów, gdzie obok produkcji, przeznaczonej do natychmiastowego zbytu, można byłoby robić doświadczenia, gromadząc w ten sposób kapitał z twórczych wysiłków ducha. Być może, krakowskie Muzeum Techniczno-przemysłowe, znajdujące się dotąd w stanie reorganizacji, ale dziś już wilią przeniesienia do nowego, wzorowo zaprojektowanego gmachu, wypełni lukę, spowodowaną brakiem inicjatywy prywatnej w tym kierunku. Jeśli się to stanie, o czym wątpić nie należy, będzie to również częściową bodaj zasługą Towarzystwa naszego i jego członków, którzy przez szereg lat sprawy muzealnej z oka nie spuszczała i nawoływaniem, a także wpływem osobistym i udziałem w pracy, sprawę w odpowiednim kierunku posuwali.

Wzorowo urządzony i pozostający pod doskonałym kierownictwem fachowym warsztat introligatorski przy Muzeum jest świetnym zadatkiem i dobrą rękojmą rozszerzenia zdrowej idei i na inne rzemiosła. Niemniej, najlepiej urządzone warsztaty muzealne nie usuną braku inicjatywy prywatnej, braku swobodnie rozwijającego się wzorowego przedsiębiorstwa, gdyż, jak doświadczenie uczy, instytucja, utrzymywana przez miasto, na którego zarząd z konieczności wpływać muszą żywioły o różnej kulturze, krępowane bywa względami, nieraz niewiele mającymi wspólnego z istotnym rozwojem rzemiosła.

Poza ścisłym zakresem rzemiosła i sztuki dekoracyjnej, uwagę artystów coraz bardziej zajmuje architektura. Przeszedłszy drogę rozwojową od ornamentu do konstrukcji, do budowy całego przedmiotu w różnych gałęziach

rzemiosła, artyści już nie ograniczają się do zapełniania pojedynczych pokoi meblami i dekoracją, ale stwarzają same wnętrza z myślą o ich architekturze, o proporcjach i planie, o stosunku sąsiadujących wnętrz do siebie, a stąd już tylko jeden krok do architektury zewnętrznej, jako wyraz na zewnątrz wewnętrznego rozkładu domu i potrzeb jego mieszkańców. I oto widzimy, jak artyści-dekoratorzy coraz więcej zajmują się architekturą, a architekci wnikają w zadania wnętrza. Wyrazem tego zwrotu w dziejach Towarzystwa jest to, że Wydział jego liczy w swoim składzie coraz więcej architektów.

Przez skupienie się artystów różnych specjalności, przez kontakt z ludźmi, miłującymi sztukę, zajmującymi się rzemiosłem, przemysłem, architekturą i wogóle sprawami kultury, wytworzyła się w Krakowie pewna opinia, która dzięki stanowisku prasy, nadaje ton życiu artystyczno-kulturalnemu naszego miasta, a wpływ jej sięga często daleko poza jego granice. W wytworzeniu tej opinii Towarzystwo nasze odegrało i odgrywa rolę wybitną. Dość wspomnieć, że z jego inicjatywy powstał przed kilku laty związek instytucji artystyczno-kulturalnych, który już niejednokrotnie występował z inicjatywą, z protestem, z poradą w sprawach ogólniejszego znaczenia, jak obrona zabytków, obrona przed szpeceniem miasta, inicjatywa i poparcie w sprawie publicznego traktowania regulacji Wielkiego Krakowa i wielu innych. Nie zawsze wystąpienia te odnosiły skutek realny, doraźny, ale idee i hasła przytem rzucane i dyskusya nad nimi publiczna, przyczyniają się do podniesienia ogólnego poziomu pracy kulturalnej, mają

dla ogółu znaczenie kształcające i promienieją w szerz i w głąb na całe społeczeństwo.

Tak więc nieznacznie, zajęcie się rzemiosłem i sztuką dekoracyjną, zdrowe zasady, które się przytem wyrabiały, jak celowość każdej rzeczy, logika w użyciu materiału i ornamentu, poszanowanie twórczej inicjatywy, rzetelność i sumiennosc wykonania, odrębność charakteru pracy w kraju wykonywanej, unikanie naśladownictwa obcych wzorów, — wszystkie te zasady, pogłębiane w praktyce i głoszone przy każdej sposobności, wytworzyły pewną sumę zdobyczy o wpływie kulturalnym niezaprzeczo-
nym, choć często nieuchwytnym. Trzeba pamiętać, że Towarzystwo nasze, którego Wydział stanowią przeważnie siły artystyczne — to nie tylko materialna forma, ale siła duchowa, siła inicjatywy i pomysłów, środowisko twórcze, które spełniło już znaczną część zadania, wytknąwszy drogi sztuce i rzemiosłom na przyszłość. Pełne urzeczywistnienie wskazanych celów, rzuconych haseł, zależy już od kogo innego — od ogółu społeczeństwa, od instytucyj oficjalnych, wreszcie od wybitnych, przedsiębiorczych jednostek.

Jeżeli na zewnątrz w ostatnich latach daje się zauważyć pewne osłabienie działalności Towarzystwa, jako organizacyi, nie zmniejsza to w niczem jego istotnego oddziaływania, jego wpływów, a wobec tego, co się wyżej powiedziało, tembardziej stwierdza konieczność istnienia jego nadal.

Wspomniane osłabienie zewnętrznej działalności Towarzystwa tłumaczy się po części pewnem zmęczeniem

paru osób, na których cały ciężar administracji dotychczas spoczywał, po części zaś tem, że idea Towarzystwa coraz bardziej wchodzi w życie, że między artystami, rzemieślnikami i publicznością nawiązała się już pewna nić wspólnych interesów, nastąpiło pewne zbliżenie i że dlatego niejednokrotnie Towarzystwo nie ma powodu ogłaszać konkursów, gdyż może wskazać artystów w pewnym dziale wykwalifikowanych, nie wysiła się na urządzenie wystaw, gdyż prace artystów, rozsiane w mieście naszym i po kraju, do pewnego przynajmniej stopnia wystawy zastępują.

W roku ubiegłym 1910-tym nie ogłaszano konkursów, nie urządzano wystaw, zbiory powiększały się nieznacznie, wielu członków zalega z wkładkami, a nawet zalegają subwencye. To też musiano ograniczyć wydawnictwa Towarzystwa do jednego zeszytu. Zeszyt ten, XIV-ty, zawiera szereg reprodukcji wewnątrz w sanatorium Dra Dłuskiego w Zakopanem (sala teatralna, salon muzyczny, czytelnia), podług projektów: Karola Frycza, Stanisława Rembowskiego, Henryka Uziembły, nadto mozaiki i witrażów Kazimierza Sichulskiego i opraw książkowych, wykonanych przez Bonawenturę Lenarta. Załatwiono ostatecznie sprzedaż stacyi graficznej — Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, zwracając uzyskane pieniądze ofiarodawcom. Udzielono subwencji 200 kor. Delegacyi Architektów polskich na konkurs na dworek w Rzymie, a 200 kor. Redakcyi „Architekta“. Przyjęto na członka Towarzystwa Ludwikę, księżnę Wielkiej Brytanii (siostrę ś. p. króla Edwarda), która zainteresowała się wydawnictwami To-

warzystwa, wyrazić raczyła życzenie za pośrednictwem p. Alma-Tademy zapisania się do Towarzystwa. Na zebraniach, oprócz omawiania spraw artystyczno-rzemieślniczych, konferowano z dyrektorem Muzeum Techniczno-przemysłowego w sprawie otrzymania lokalu na zbiory w gmachu budującego się Muzeum, co ma pewne widoki urzeczywistnienia, oraz żywo omawiano sprawę wzięcia udziału w wystawie architektury, która odbędzie się w r. 1912 w Krakowie.

Na walnem zgromadzeniu 3 grudnia 1910 r. uchwalono zmianę niektórych ustępów statutu Towarzystwa i powiększenie ilości członków Wydziału do 24.

Wydział Krajowy udzielił Towarzystwu subwencji 1000 kor.,*) Rada miasta Krakowa 300 kor., pp. Stefanowie Dziewulscy z Warszawy 500 kor. jednorazowego zasiłku. Natomiast subwencya rządowa, wypłacana Towarzystwu w kwocie 500 kor. rocznie przez Ministerstwo Oświaty, przekazana Ministerstwu Robót publicznych, dotychczas zalega od r. 1908.

Ofiarodawcom i wszystkim, którzy okazują życzliwość dla Towarzystwa, składa Wydział na tem miejscu podziękowanie.

Jerzy Warchałowski
Prezes.

Jan Bukowski
Sekretarz.

*) Wypłacono za r. 1910 dopiero w r. 1911.

ZAMKNIĘCIE RACHUN-
PRZYCHÓD.

L. p.	WYSZCZEGÓLNIENIE	Kor.	hal.
1.	Pozostałość z r. 1909	2953	66
2.	Administracya	6	12
3.	Wydawnictwa	965	69
4.	Zaliczki	109	53
5.	Rozmaite:		
	a) Subwencya M. Krakowa .	300	—
	b) Dar na cele Towarzystwa.	500	—
	c) Odsetki, prowizye ze sprze- daży, sprzedaż kilimów . .	2066	88
6.	Wkładki członków	1932	70
	Razem . .	8834	58

Kraków, dnia 11 września 1911.

Skarbnik: **Dr. Stanisław Goliński.**

KÓW ZA ROK 1910.

ROZCHÓD.

L. p.	WYSZCZEGÓLNIENIE	Kor.	hal.
1.	Administracja	2707	27
2.	Inwentarz	150	77
3.	Wydawnictwa	3463	26
4.	Konkursa	200	—
5.	Rozmaite (kilimy, wynagrodzenia artystów za wzory i t. d.)	552	55
6.	Pozostałość na r. 1911	1760	73
	Razem . .	8834	58

Zgodność z książkami i stanem kasy stwierdzają:

Wacław Anczyc. Leonard Lepszy.

CZŁONKOWIE TOWARZYSTWA.

ILOŚĆ CZŁONKÓW

Członków honorowych	2
Członków założycieli	22
Członków zwyczajnych	311
	<hr/>
Razem . .	335

WYDZIAŁ

Jerzy Warchałowski, prezes
 Józef Czajkowski, wiceprezes
 Jan Bukowski, sekretarz
 Dr. Stanisław Goliński, skarbnik
 Prof. Władysław Ekielski
 Eugeniusz Dąbrowa-Dąbrowski
 Stefan Filipkiewicz
 Stanisław Kamocki
 Wacław Krzyżanowski
 Witold Noskowski
 Franciszek Mączyński
 Prof. Józef Mehoffer
 Prof. Dr. Jerzy hr. Mycielski
 Antoni Procajłowicz
 Ludwik bar. Puszet
 Jan Szczepkowski
 Edward Trojanowski

Seweryn Udziela
Henryk Uziembło
Ludwik Wojtyczko

KOMISYA KONTROLUJĄCA

Członkowie:	Zastępcy:
Wacław Anczyc	Franciszek Moskwa.
Dr. Artur Benis	Tadeusz Żuk-Skarszewski
Władysław Turski	

KOMISYA ROZPOZNAWCZA

Jan Bukowski	Franciszek Mączyński
Józef Czajkowski	Józef Mehoffer
Władysław Ekielski	Antoni Procajłowicz
Eugeniusz Dąbrowa-Dąbrowski	Ludwik bar. Puszet
Stefan Filipkiewicz	Jan Szczepkowski
Wacław Krzyżanowski	Henryk Uziembło
Stanisław Kamocki	Ludwik Wojtyczko
	Jerzy Warchałowski

CZŁONKOWIE HONOROWI

Stanisław Witkiewicz, Zakopane
† Stanisław Wyspiański, Kraków

CZŁONKOWIE ZAŁOŻYCIELE *)

Prof. Dr. Ignacy Baranowski, Warszawa
Jadwiga Bersohn, Leszno, gub. warszawska
Emilia Bloch, Warszawa
† Jan Bloch, Warszawa

*) Przystąpili w latach 1902—1908.

Ksawery Boreyko, Nowa Sieniawa, gub. podolska
 Ks. Zygmunt Czartoryski, Rokosów, ks. Poznańskie
 Stefan Dziewulski, Warszawa
 Antonina (z Natansonów) Dziewulska, Warszawa
 Bolesław Karnkowski, Ciecuiów, gub. kaliska
 Janina Kostanecka, Kraków
 Prof. Dr. Kazimierz Kostanecki, Kraków
 † Ordynat Adam hr. Krasiński, Warszawa
 Baron Leopold Kronenberg, Warszawa
 Wincenty Lutosławski, Warszawa
 Henryk Radziszewski, Warszawa
 Stanisław Rotwand, Warszawa
 Baronowa Marya Taube, Paryż
 † Antoni Wieczorek, Białystok
 † Julia Wiemanowa, Warszawa
 Adam Zalutyński, Humań
 Hr. Maurycy Zamoyski, Warszawa
 Hr. Władysław Zamoyski, Zakopane

CZŁONKOWIE KORESPONDENCI

Kazimierz Brzozowski, Zakopane
 Jakób Glass, Warszawa
 Marya Dynowska, Warszawa
 Eugenia Kryńska, Warszawa
 Bolesław Morzycki, Berlin
 Antonina Dziewulska, Warszawa
 Józef Warchałowski, Kijów
 Zygmunt Trojanowski, Warszawa

CZŁONKOWIE ZWYCZAJNI

JEJ KRÓL. WYS. LUDWIKA KSIEŻNA WIELKIEJ BRYTANII, Londyn

Akademia Sztuk Pięknych, Kraków
Alma-Tadema Laurencya, Londyn
Anczyc Waclaw, Kraków

Benis Artur dr., Kraków
Benni Karol dr., Warszawa
Berezowski Andrzej dr., Kurzęca,
g. podolska.

Bieńkowski Piotr prof. Kraków
Biesiadecki Franciszek, Firlejów
Biesiadecki Wojciech, Kraków
Bniński Adolf hr., Gułtowy, Ks.
Poznańskie.

Bniński Ignacy hr., Piotronke, Ks.
Poznańskie.

Bobińska Zofia, Popówka, gub ki-
jowska.

Böhm Seweryn, Kraków
Brauman, Ćwirko i Sp., Warszawa
Brun Stanisław Gustaw, Warszawa
Brzozowski Kazimierz, Zakopane
Budkowski Antoni, Kobierzyn
Bułhakowa Jadwiga, Kleck
Bukowski Jan, Kraków

Chodorowski Korczak Czesław ks.,
Skarżyce, g. piotrkowska
Chrzanowski Aleksy, Błonie, gub.
warszawska
Czajkowski Józef, Kraków
Czarkowska Zenobia, Chmielów

Dąbrowa - Dąbrowski Eugeniusz,
Kraków

Dąbska-Lubraniec Wiktorya, Pia-
tyhórka Wielka, g. kijowska.

Dr. Dłuska Bronisława, Zakopane
Dmowski Roman, Warszawa

Dobiecka Jadwiga, Rdzuchów
Dobrowolski-Nałęcz Marceli, Kra-
ków

Drochocki Mieczysław, Kraków
Drukarnia Narodowa, Kraków

Drukarnia Uniwersytecka, Kraków
Dydyński Ludwik dr., Warszawa

Dynowska Hemilda, Berdyczów,
g. kijowska

Dynowska Jadwiga, Warszawa
Dynowska Marya, Warszawa

Ekielski Władysław prof., Kraków

Feldman Wilhelm, Kraków

Frąckiewicz Tadeusz, Warszawa
Freudenreich Czesław, Koło, g.
kaliska

Frycz Karol, Kraków

Gajewicz Bronisław, Pabjanice

Geppert Józefa, Kraków

Ginejkowa Zofia, Taszkient

Gizbert Marya, Kraków

Glass Jakób, Warszawa

Gnoiński Ksawery, Warszawa

- Goliński Stanisław dr., Kraków
 Gottlieb Zygmunt, Kraków
 Gramatyka-Ostrowska Anna, Kraków
 Grochowska Marya, Ostrołęka
 Grodziecki Bolesław, Warszawa
 Gruszyna Walentyna, Kraków
 Grużewski Franciszek, Zakopane
- Heggenberger Jacek, Kraków
 Hendel Zygmunt, Kraków
 Heurich Jan, Warszawa
 Hickel Władysław, Bochnia
 Higersberger Józef, Warszawa
 Hirsberg Franciszek, Łódź
 Hoesick Ferdynand, Kraków
 Hoesickowa Zofia, Kraków
 Hordliczka Ignacy, Zgierz
 Horwatowa Jadwiga, Narowla
 Hulanicki Mieczysław, Warszawa
- Iwański August, Warszawa
- Jackowska Marya, Warszawa
 Jakimiak Bolesław, Warszawa
 Jakubowska Władysława, Kraków
 Janczewska Jadwiga, Kraków
 Janiszewski Tomasz dr., Kraków
 Jaroszyński Franciszek, Dzwonicha, g. podolska.
 Jaroszyńska Leta, Dzwonicha, g. podolska.
 Jaroszyński Józef, Kijów
 Jasiński Feliks, Kraków
 Jastrzębski Jan, Kraków
 Jawornicki Stanisław, Kraków
- Jenicz Ludwik, Antonówka, gub. kijowska
 Jenicz Wiktor, Kluki, g. kijowska
- Kaden Gustaw, Kraków
 Kamocki Stanisław, Kraków
 Karwacka Michalina, Warszawa
 Kasyno, Tarnów
 Kernbaum Aleksander, Zgierz, g. piotrkowska
 Kernbaum Jadwiga, Warszawa
 Kędzierski Ignacy, Lwów
 Kępiński Władysław, Moszczanica
 Kiedroniowa Zofia, Mor. Ostrawa, Śląsk austr.
 Kirchmajer A., Dębniki
 Klimowicz Bolesław, Kijów
 Kłopotowski Władysław, Kraków
 Kółko Architektoniczne młodzieży polskiej, Petersburg
 Komendziński Jan Franciszek, Zakopane
 Komornicki Stefan, Kraków
 Konic Józef dr., Łódź
 Kopera Feliks dr., Kraków
 Korbuttowa Helena, Lebiodka, g. wileńska
 Korzeniowski Józef dr., Kraków
 Kossak Wojciech, Kraków
 Kotarbińska Lucyna, Warszawa
 Kowalski Jan, Warszawa
 Kowalski Paweł, Kuźniczka, gub. piotrkowska
 Koziński Eugeniusz, Kraków
 Dr. Krajewska Teodora, Sarajewo

Krassowska Helena, Kraków
 Krassowska Teresa, Kraków
 Krassowski Władysław, Warszawa
 Krieger Amalia, Kraków
 Kruszczyńska Katarzyna, Warszawa
 Kruzenstern Aleksander, Niemirów
 Kryńska Eugenia, Warszawa
 Kryński Stefan, Warszawa
 Kryński Włodzimierz, Mińsk
 Krzyżanowski Wacław, Kraków
 Kurzyzna Antoni, Sosnowice

Laguna Łukasz, Warszawa
 Lanckoroński Karol hr., Wiedeń
 Landau Zofia, Warszawa
 Laskauer Piotr, Warszawa
 Laszcza Konstanty prof., Kraków
 Lech Tadeusz, Warszawa
 Leo Juliusz dr., Kraków
 Lepczy Leonard, Kraków
 Leszczyński Stanisław, Warszawa
 Lewiński Zbigniew, Lwów
 Liebich Brunon, Sosnowice
 Lildner Zygmunt, Warszawa
 Lilpop Franciszek, Warszawa
 Lisowska Marya, Humań, gub. ki-
 jowska
 Lisowski Zygmunt, Kraków
 Lübke Helena, Warszawa
 Lutosławska Marya, Drozdowo, g.
 łomżyńska
 Lutosławski Maryan, Warszawa
 Łagodziński Emilian, Warszawa
 Łopieński Ignacy, Warszawa
 Łypacewicz Wacław, Warszawa

Maciesza Adolf, Kraków
 Madeyska Walerya, Kraków
 Madeyski Antoni, Rzym
 Makarewicz Juliusz, Kraków
 Malczewski Leszek, Zakopane
 Mankielewicz Michał, Warszawa
 Markiewicz Bronisław, Sosnowice
 Markiewicz Jan, Różyn, gub. ki-
 jowska
 Markiewicz Piotr, Czeladź, gub.
 piotrkowska
 Mars Zygmunt, Limanowa, Galicya
 Massalska Ks. Bronisława, Biała
 podlaska
 Maszkowski Karol, Kraków
 Mączyński Franciszek, Kraków
 Mehoffer Józef prof., Kraków
 Meyer Jerzy, Warszawa
 Méyet Leopold, Warszawa
 Michałowski Józef hr., Kraków
 Michałowski Tomasz, Kosoucy, g.
 podolska
 Mikoszewski Bronisław, Sosnowice
 Minejkowa Marya, Widze
 Minkiewicz Henryk, Kraków
 Młynarski Emil, Warszawa
 Mortkowicz Jakób, Warszawa
 Morzycki Bolesław, Berlin
 Morzycki Witold, Kokanda, Tur-
 kiestan
 Morzycka Marya, Kraków
 Moskwa Franciszek, Kraków
 Mroczkowski Julian, Odesa
 Mroczkowski Ignacy, Warszawa
 Mrozowska Marta, Bolmin

- Mrozowski Feliks, Bolmin
 Mrozowski Jan, Warszawa
 Mrozowski Józef, Wołogda
 Mycielski Jerzy hr. prof. dr., Kra-
 ków
 Mycielska Marya hr., Poniec, W.
 ks. Poznańskie
- Nagórski Wacław, Lwów
 Natanson Amelia, Warszawa
 Natanson Bronisława, Warszawa
 Natanson Jadwiga, Kraków
 Natanson Julia, Sanniki, gub. war-
 szawska
 Natanson Leonia, Warszawa
 Natanson Stanisław, Warszawa
 Natanson Zofia, Warszawa
 Natanson Stefan, Kraków
 Nawratilowa Laura, Lwów
 Neyman Ludwika, Korotyszcze, g.
 kijowska
 Niemczynowski Władysław, Kal-
 warya
 Niemyski Leon, Warszawa
 Niewiadomski Eligiusz, Warszawa
 Nitsz Kazimierz prof., Kraków
 Noakowski Stanisław, Moskwa
 Noskowski Witold, Kraków
 Nowak Julian prof. dr., Kraków
 Nowakowski Mikołaj, Kraków
 Nowca Władysław, Dobrzyń, gub.
 płocka
- Obmiński Tadeusz, Lwów
 Oderfeld Adam, Warszawa
- Odrzywolski Sławomir prof., Kra-
 ków
 Orłowski E., Warszawa
 Osiński Maryan, Lwów
 Osuchowski Adam, Warszawa
 Osuchowski Antoni, Warszawa
 Otfinowski Wojciech, Satanów, g.
 podolska
- Pagaczewski Julian dr., Kraków
 Papińska Marya, Warszawa
 Pareńska Eliza, Kraków
 Paszkowski Wacław, Warszawa
 Pawińska Jadwiga, Warszawa
 Pawlikowska Idalia, Kraków
 Pawlikowski Jan Gwalbert, prof.,
 Lwów
 Pietraszkiewicz Stanisław, War-
 szawa
 Pilliński Kazimierz, Tarnowiec
 Piotrowska Teresa, Lublin
 Pobudkowski Aleksander, g. ka-
 liska
 Pokutyński Józef, prof., Kraków
 Poleska Jadwiga, Rozwienica
 Procajłowicz Antoni, Kraków
 Pruszyński Zenon, Kraków
 Prüffer Józef, Warszawa
 Pstrokońska Zofia, Paryż
 Puszet Ludwik bar., Kraków
 Puszetowa Ludwikowa bar., Kra-
 ków
 Puszetówna Marya bar., Kraków
- Rabski Władysław, Warszawa
 Raszka Jan prof., Kraków

- Raczyńska Marya, Lwów
 Radzikowska Eliaz Marya, Kraków
 Rawski Władysław, Chicago
 Rejcher Stanisław, Sosnowice
 Rogoyski Kazimierz prof. dr., Kraków
 Rontaler Edward, Warszawa
 Rosner Zygmunt, Kraków
 Rostworowski hr. Tadeusz, Wilno
 Rotwand Leonia, Warszawa
 Rowiński Stanisław dr., Kraków
 Ruszkowski Stanisław, Warszawa
 Rychter Tadeusz, Kraków
 Rzewuska hr. Janina, Hajworon, g. kijowska
 Rzewuska Zofia, Warszawa
- Sawicki Wojciech, Warszawa
 Sienkiewicz Henryk, Warszawa
 Sikorska Antonina, Czernichów
 Sikorska Julia, Warszawa
 Skórzewska Franciszka, Berlin
 Skrochowski Kazimierz, Kraków
 Śliwiński Stanisław, Kijów
 Sosnowski Józef, Lwów
 Sperling Józef, Kraków
 Stachiewicz Piotr, Kraków
 Stadnicki hr. Adam, Nawojowa
 Stankiewiczówna Zofia, Warszawa
 Starzewski Rudolf, Kraków
 Stasch Roch, Poznań
 Stecki Jan, Łańcuchów, gub. lubelska
 Sternschuss Adolf dr., Lwów
- Stowarzyszenie wytwórcze „Własna Pomoc“, Rzeszów
 Strasburger Karol, Warszawa
 Strumiłło Tadeusz, Księżniczki, g. kielecka
 Strzałko Bronisława, Petersburg
 Suszczyńska Aleksandra, Warszawa
 Szymonowicz Marya, Miąsz, gub. warszawska
 Szalkowski Władysław, Piotrków
 Szczepkowski Jan, Kraków
 Szembekowa Zygmuntowa hr., Kraków
 Szeptycki Kazimierz hr., Lwów
 Szołayski Alfred, Kraków
 Szyller Stefan, Warszawa
 Szymberski Piotr, Kraków
 Szyrzyłowiczowa Halina, Lwów
- Tabęcka Zofia, Warszawa
 Tarasiewicz Michał, Warszawa
 Tarchanowa Antokolska Helena ks., Petersburg
 Tarnawiecka Stanisława, Bykowiec
 Taube Gustaw, Warszawa
 Towarzystwo Zachęty Sztuk Pięknych, Warszawa
 Trojanowski Edward, Warszawa
 Trojanowski Zygmunt, Warszawa
 Turski Władysław, Kraków
- Udziela Seweryn, Podgórze
 Uziembło Henryk, Kraków



- Warchałowska Helena, Kijów
 Warchałowska Janina, Kurytyba,
 Parana
 Warchałowski Jerzy, Kraków
 Warchałowski Józef, Kijów
 Wasiutyński Zygmunt, Warszawa
 Ważyńska Iza, Iżczawa, gub. wi-
 leńska
 Weinfeldówna Nina, Wiedeń
 Wejdlich Tytus, Kraków
 Wellisch Leopold, Warszawa
 Wesołowski Edmund ks., Kotlin
 Wessel Stanisław, Kiembło, Król.
 Polskie
 Witkowski Zygmunt dr., Krzepice,
 g. piotrkowska
 Wojtyczko Ludwik, Kraków
 Wojtyga Józef, Nowy Sącz
 Wolff Józef dr., Warszawa
 Woroniecki Michał ks., Warszawa
 Wszeteczko Rudolf, Warszawa
 Zabotin gen., Rostowka, g. kijowska
 Zacharjewicz Alfred, Lwów
 Zakrzewski Franciszek dr., Poznań
 Zapala Władysław Ks., Chicago
 Zawadzki Świętopełk Józef, War-
 szawa
 Zawiliński Roman dyr., Kraków
 Zdziarski Kazimierz, Grotowice, g.
 piotrkowska
 Zeligson Adolf, Łódź
 Zielińska Stefanowa, Warszawa
 Zieleński Kazimierz, Tywrów
 Zieliński Tadeusz, Warszawa
 Związek studentów architektury,
 Lwów
 Żeleńska Anna, Grodkowice
 Żeleński Gabryel Stanisław, Kra-
 ków
 Żeleńska Iza, Kraków
 Żuk - Skarszewski Tadeusz, Kra-
 ków

Ruch członków Towarzystwa „Polska sztuka stosowana“.

	honorowych:	założycieli:	zwyczajnych:	Razem:
Rok 1901/2	1	12	232	245
„ 1903	1	17	340	367
„ 1904	1	17	334	352
„ 1905	1	19	331	351
„ 1906	2	21	335	358
„ 1907	2	21	325	348
„ 1908	2	22	310	334
„ 1909	2	22	309	333
„ 1910	2	22	311	335

Wyciąg ze statutu Towarzystwa.

§ 2. T-wo ma na celu szerzenie zamiłowania do polskiej sztuki stosowanej, ułatwienie jej rozwoju i wprowadzenie jej do przemysłu.

§ 6. Członkiem założycielem może zostać osoba, która znaczną sumą pieniędzy, najmniej 200 koron (80 rubli), przyczyni się do rozwoju Towarzystwa.

§ 12 e) członkowie zwyczajni uiszczają roczne wkładki w kwocie 10 koron (4 ruble).

§ 11. Każdy członek ma prawo:

- udziału w walnych zgromadzeniach,
- wyboru i wybieralności do Wydziału i komisyj,
- korzystania z wolnego wstępu na wystawy,
- ulgi lub bezpłatnego korzystania z instytucji, odczytów i wykładów,
- otrzymywania bezpłatnie wydawnictw Towarzystwa.

Wydawnictwa Towarzystwa.

		Kor. h.	Rs. k.
„Materiały“ wielkie 4-o zes.	I. — 1902	3 —	1 50
„ „ „ „	II. — 1903	3 —	1 50
„ „ „ „	III. — 1903	3 —	1 50
„ „ „ „	IV. — 1904	3 —	1 50

	Kor. h.	Rs. k.
„Materiały“ wielkie 4-o zes. V. — 1904	3 —	1 50
Zesz. VI. („Budownictwo drzewne“) — 1905	5 —	2 50
„ VII. („Hafty ludowe krakowskie“) zebrał Seweryn Udziela 1905	2 —	1 —
„ podwójny (VIII—IX) „Sztuka stosowana“ 1906	7 —	3 50
„ X. „Sztuka stosowana“ 1907	5 —	2 50
„ XI. „Sztuka stosowana“ 1908	5 —	2 50
„ XII. „Krzyże na Litwie“, opracował Franciszek Krzywda Polkowski 1909	5 —	2 50
„ XIII. „Sztuka stosowana“ 1909	4 —	2 —
„ XIV. „Sztuka stosowana“ 1910	4 —	2 —
Emmanuel Świeykowski „Zabytki dawnego polskiego prze- mysłu artystycznego na I-ej wystawie Towarzystwa P. S. S.“ 1902	1 —	— 50
Jerzy Warchałowski „O sztuce stosowanej“ 1904	— 80	— 40
— „O Muzeum przemysłowe w Krakowie“ 1906	— 80	— 40
— „Książka“ 1910	— 80	— 40
Wystawa drukarska w Krakowie 1904—1905 (Wstęp, ka- lendarz, ogłoszenia, katalog)	1 —	— 50
Serya kart pocztowych (12 sztuk)	1 60	— 80

